

Sygn. akt I CSK 432/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko O. [...] Spółce z o.o. w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego związanego z oceną skutków prawnych delegowania członka rady nadzorczej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do pełnienia funkcji członka zarządu na możliwość wykonywania przez niego mandatu w ramach rady nadzorczej. Powołuje się także na nieznaną w kodeksie postępowania cywilnego podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej jak oczywiste naruszenie prawa (s. 2 skargi kasacyjnej).

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie zostało sformułowane w sposób niejasny. Nie wiadomo bowiem, czy chodzi o istotne zagadnienie, czy o wątpliwości co do wykładni art. 214 k.s.h. Niezależnie jednak od tego wskazane zagadnienie nie może być uznane za budzące wątpliwości. Strona skarżąca zmierza do wykazania, że dopuszczalne jest łączenie przez członka rady nadzorczej funkcji członka zarządu i funkcji członka rady. Tymczasem tak postawiona kwestia nie może budzić wątpliwości w kontekście wyraźnej regulacji art. 214 § 1 k.s.h., który zakazuje łączenia funkcji w obu tych organach.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).